Parašė zvejams.lt
Ketvirtadienis, 07 Liepa 2011 02:00

Ką pagavome Kuršių mariose savaitgalį

Arba kitaip būtų galima pavadinti mūsų išvyką - "kaip starkių ir ungurių žvejyba virto karšių ir ešerių žvejyba". Nors penktadienio vakare suplaukusi informacija iš pačių įvairiausių šaltinių starkių gaudytojams nežadėjo nieko gero, vis gi žvejams tai nė motais, visi su viltimi pajausti nors starkio kibimą traukė į Kuršių marias prie Kiaulės nugaros. Patikimi šaltiniai tvirtino, jog džigauti praktiškai beprasmiška, jei kokį starkioką užkabinsi, tai tik ant porcijos.

Ką gi, patikėjome, pasiėmėme sliekų, nes visų pirma reikėjo pagauti nors vieną raudę, ir dėl visa ko įsimetėme spiningus. O nakčiai planavome pasilikti ant marių kranto ir pamėginti žvejoti ungurius.

Vakarop - apie 20:00 - su kateriu į marias išplaukė 3 žvejų ir vienos žvejės ekipažas. Prie

Kiaulės nugaros žvejų buvo daug, laiveliuose ir valtyse suposi po kelis žvejus ir po keliolika ar net keliasdešimt dugninių meškerių. Įnkarus nuleidome ten, kur ir visi - vakarinėje Kiaulės nugaros pusėje, kiek arčiau kranto, nes pirmiausia reikėjo pasigauti raudžių porcijoms. Sumetėme dugnines ir laukėme raudžių, o šios kaip tyčia nekibo. Belaukiant išsitraukėme spiningus ir starkius bandėme suvilioti guminukais. Gavome įsitikinti, kad džigaujant starkiai ištikrųjų nekimba. Besimosikuojant spiningais dar matėme kaip netoliese žvejai ištraukė du nedidelius starkiukus, jie žvejojo tik su dugninėmis. Greitai visi mūsų spiningai irgi buvo paversti dugninėmis.

Na, o pirmoji to vakaro žuvis deja nebuvo raudė (apskritai tądien raudžių nesulaukėme), o karšis. Po karšio sekė plakiai. Saulei nusileidus visi jau turėjo po keletą laimikių, tad patraukėme kranto link, reikėjo įkurti stovyklą ir pasiruošti ungurių žvejybai.

Deja, naktis nepadovanojo laimikių, unguriai praplaukė pro šalį. Berymodami prie meškerių užsnūdome ant drėgno marių pakrantės smėlio. Po pusantros valandos tokios nakvynės mus pažadino valties variklio gaudesys. Žvejai rinkosi rytinei žūklei. Ir mes greitai sušokome į kateri ir patraukėme į vakarykštę vietą.

Valčių sparčiai gausėjo, greitai jų suskaičiavau apie 40. Rytinė mūsų žūklė prasidėjo keliomis kuojomis, o paskui sliekus ant kabliukų užpuolė ešeriai. Dryžuotieji taip įkyriai kibo, kad neretai užkibdavo iš karto po du, arba koks ešeriokas griebdavo tiesiog vos įmatomą slieko gabalėlį užsilikusį ant kabliuko. Besiginant nuo ešerių dar pavyko ištraukti keletą neblogų karšių.

